Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

intelligentiae uirtute noscebat. Modo autem
eum uideret iniquitates hominum contra se poten
exercentari. renouatur eius dolor eius pietatis intu
tu tribulationem suam faciens delictum uide
licet alienum. Con calut cor meum intra
me et in meditatione mea exardescet ignis.
locutus sum in lingua mea. Post silentium quod se per
tulisse die mortis. ut hominibus predicare mi
nime salubria potuisset. euersus est magno estu
caritatis locutus addit. S: audiam quam po
tenter deliberationis ipsi ardor exponit. Con
calut cor meum. dicit id est abomni parte succe
nsum est ut mot iste tam magni ad cognitio
nem rerum celestium pueniret. Intra me in ho
mine scilicet interiore ubi ratio tacita
loquitur et a deo dignam audit. Sequitur. Et in
meditatione mea exardescet ignis. Ne pu
tare signum insius motus estuare in meditatio
ne mea posuit id est mesilio. in deliberatione
ubi ardor mentis submodesta prudentia
accendit et illuminata mente disciplinalis
flamma circumuolat. Quid enim amplius quam cari
tas feruet. S: feruor ille tranquillus est man
sueta inflamatio. motus meu pabilis festi
natio moderata. Qua propter uir iste mansue
tissimus quod perfectissimis accidit et competentia
cum et apte locutus est. Nam quisiluerat dolosis
mimicis. ueraci domino esse eternum lingua pela
mauit. Hec uacat quod dicit lingua mea hoc
est qua pura mente solebat domino confiteri. et ad
uentum eius studio pie dilectionis expetere. lo
tum fac in domine finem meum. et numerum dierum
meorum quis est ut sciam quid desit michi. Post
illa tam magnam patientiam et inuicti animi
robur ex minum absurdum est credere sem uirum
desiderio hui uite annorum sibi noticiam pos
tulasse si plenum desiderio dum saluatoris quem
tota decuit mente perquirit. sentire uoluit qui
lucis terminus pararet si potuisset adilla
scam incarnationem quam gestabat mente
eius longeuitas puenire licet quatenus ut finem suum
nouerit id est dum saluatorem. Ipse enim nr
est finis. ad quem puenisse uita est michi omnino
sine fine si tamen cum culpis sequentibus non reddam
infensum. Deinde numerum dierum suorum desi
derat aduertere ut eundem apparetur
si eius espectum etiam corporis oculis mereretur aspi
cere. addidit etiam ut sciam quid desit michi. Suo
enim fine recognito. scire poterat quantum usque
ad aduentum eius restare potuisset. Et bene
addidum est quid desit m quia reuera de ee sibi
iudicabat adunta. si eum non meruisset uidere
presentia. Sic magnum ardoris illius desiderium
sermonis istius qualitate constat expressum.
Ecce uetteres posuisti dies meos. et substan
tia mea tanquam michilum ante te. Videsis me
rito xpi dni presentiam postulatam. ante quam
uetteres dies suos eet profiteri. Iam quantus
do placita se conuersatione tractaret in
uetteribus tam diebus erat. quando nec du ad
gratiam noue regenerationis aduenerat. Ue
teres enim illo tempore fuerunt dies. quos humanum gen
ad defectum mortis prum adducebam. Nec
erat millus aliquod nouum. cum minime radia
uerat dni saluatoris aduentum. Unde pplia
die. Uetera transierunt. et ecce facta sunt omnia
noua. Sequitur. Et substantia mea tanquam michil
ante te. Non dicit actus suos michil eet ante
dm. s: substantiam suam. Iam quomodo poterat
fieri ut quemundum transiuerat. supauerat car
nis uicia ante dm haberet ut michilum. S:
merito substantiam suam dicit ante dm michil
eet quae ada peccante dapnata est. Cum in alt
quid diuinitas etulerit. de ppo non habet
ope quod presumat. Verumtamen uniuersa ua
nitas omnis homo uiuens. Cum transitor iste